

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 3. Ecclesiasticæ pacis negotiatio in Galliis continuata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII.

A. C. 1720.

§. III.

Ecclesiasticæ Pacis negotiatio in Galliis continuata.

Vid. supra
pag. 857.
Dorjann
Journal de
l'Hist. de la
Const. t. I.
pag. 506.

Interim Contius Abbas mandatum
Constitutionis explicationes, quæ
Tremollius Cardinalis pro reddenda
Ecclesiæ pace elaboraverat Roma de-
ferens, Parisios die secunda Februa-
rii venit, qui etiam altera die negotiatio-
nis suæ seriem Abbati Du Bois expo-
suit. Igitur Serenissimus Regni Mo-
derator tres Viros doctrina claros, qui
hæc scripta examini subjicerent, nomi-
nabat, quorum tamen judicio jam ante
ita decretum erat, Tremollii explica-
tiones concordie consilio, quod Ab-
bas du Bois exposuerat, minime præ-
ferendas, nec etiam Noaillo Cardinali
esse exhibendas, partim quod eas
eo rejiciendas fore prospiceretur, par-
tim quod illas a summo Pontifice magis
quam esse approbandas, Massejus de
Allemanius suis ad præfatum Abbatem
datis literis testarentur. Igitur nihil
reliquum erat, nisi ut conciliationis via
ab Abbate du Bois substrata tentaretur.
Vocantur ergo in consilium Cardinales
Rohanius & Bissyus, producitur manda-
tum a Noaillo promulgandi, præfatio-
nis, & explicationum ab Episcopis ap-
pro-

probandarum typus: ex Episcopis non-
 nulli in explicationibus quædam im-
 mutari, alii luculentius Constitutionis
 integritatem vindicari, & non pauci pro-
 positionibus ex Quesnelli libro deprom-
 ptis errores damnatos distinctius attribui
 petebant, Sueffionensis denique, Ebroi-
 censis, & San-Floriensis Episcopi pa-
 lam declarabant, se nulli conciliationis
 medio assensuros, nisi prius Cardinalis
 Noaillius revocata sua appellatione in
 ejus instructione Pastoralis corrigenda
 correxerit: Andreas quoque Dreuille-
 tus Bajonensis Episcopus habito col-
 loquio cum P. de La Tour Oratorii Ge-
 nerali Constitutionem *Unigenitus* sine
 ulla restrictione recepit, ac Quesnelli
 librum unacum Cl. Propositionibus in-
 de extractis damnavit. Paulo ante
 die sexta Februarii Noaillius Pastoralem
 suam Instructionem publicam reddidit,
 quæ tamen Franciæ Episcopis minime
 probabatur, imo etiam Romæ die duo-
 decima Augusti S. Officii decreto con-
 fixa est. Rebus ita dispositis annuente
 Regni Moderatore Franciscus Bochar-
 dus Claromontanus Episcopus typum
 epistolæ, qua Episcopi Acceptantes se
 explicationes seu summarium doctrinæ
 ab Abbate Du Bois factum approbare te-
 starentur, Noaillio Cardinali tradidit,
 eumque impense rogavit, ut vicissim ac-
 cepta-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1720.

Sæc. XVIII
A. C. 1720.

ceptationis suæ testimonium palam faceret, illudque Regni Moderatori porrigeret. Præter omnem expectationem Cardinalis Noaillius habita consultatione cum Laudanensi, Antissiodorensi & Bajonensi Episcopis die decima octava Januarii triplicem acceptationis suæ formulam Serenissimo Regenti obtulit, petiitque a Rege, ut novis literis regni Constitutionis acceptationem in universo Regno præcipere velit, se vero id ea ex causa petere aiebat, ut contra Parisiensis Cleri sui insultus apud laicorum Curias eo validius protegeretur: hoc facto se sincero animo Constitutionem acceptaturum pollicitus est. Insuper suum Corpus doctrinæ, quod ad suæ orthodoxiæ vindicationem Romanam miserat, Regenti tradidit, pollicitus, se Constitutionem omnino recepturum, dummodo octoginta illi Franciæ Episcopi suum Corpus doctrinæ summarium vicissim sint approbaturum. Placuit Regio Administratori hæc Noaillii declaratio, petiit tamen ab eodem, ut pariter sui mandati seu Instructionis Pastoralis typum conficeret, id quoque promisit Noaillius, dummodo Regni Administrator declarationem, qua Constitutionis explicationes tanquam Regni lex acceptari juberentur, conficeretur. Ea ex causa Regni Administrator

nistr
tium
acce
næ
scopi
sent.
mini
Bissy
riliis
cerfi
fatas
mina
trad
qui
rent
cusab
suæ
plici
confe
quod
adhib
terpr
lis do
num
hæc
tum
bros
hucus
stitut
aut
prop
vel r

nistrator denuo Theologos ab omni par-
 tium studio alienos, quotquot poterat,
 accersivit, qui explicationes seu doctri-
 næ summarium ita elimarent, ut Epi-
 scopis sine censuræ metu exhiberi pos-
 sent. Expleto semestri hoc labore Ad-
 ministrator Cardinales Rohanium &
 Bissyum ceterosque Præsules tum Pa-
 risiis agentes ad Regium Palatium ac-
 cersivit, eisque Noaillii mandatum præ-
 fatasque explicationes maturius exa-
 minandas, ac demum approbandas
 tradidit: Non deerant ex Episcopis,
 qui nonnulla adhuc corrigenda cense-
 rent, alii vero subscribere omnino re-
 cusabant, potissimi tamen acceptationis
 suæ literas ita instruxere, ut ea sim-
 plici & naturali Constitutionis sensui
 consona esset, & palam declararetur,
 quod hæc explicationes unice fuissent ideo
 adhibitæ, ut impediretur, ne per falsas in-
 terpretationes veritas impugnaretur, mora-
 lis doctrinæ puritas depravaretur, & actio-
 num libertas læderetur; pariter addebant
 hæc verba: *Prohibemus, ne quis præsa-
 tum (reflexionum) librum, aut alios li-
 bros sive manuscriptos sive typis impressos,
 hucusque editos, vel imposterum, contra Con-
 stitutionem, & superpositas explicationes,
 aut in præfati libri & proscriptionum
 propositionum defensionem edendos legat,
 vel retineat.* Complanatis itaque cun-

Sæc. XVIII.
 A. C. 1720.

Sæc. XVIII. Etis difficultatibus die decima tertia
 A. C. 1720. Martii Cardinalis Noaillius huic pacis
 negotiationi accessit, facta hac declaratione: *Juxta Corpus doctrinæ recipimus cum omni submissione & obsequio Constitutionem Unigenitus juxta præfatas explicationes, in quibus verus continetur sensus, quasque ideo subjunximus, ut omnes abusus sinistraeque omnes interpretationes præpediantur: Hac ratione reflexum librum unacum omnibus Cl. Propositionibus inde depromptis eo modo rejicimus & damnamus, quo id præfata Constitutio deposcit, insuper sub pœnis in jure statutis præcipimus omnibus nostræ Diœcesis fidelibus, ut prædictam Constitutionem recipiant, iisdem inhibentes sub iisdem pœnis, si libros vel scripta contra hanc Constitutionem edita vel edenda, legant, retineant &c.*

Præterea triginta alii Episcopi tunc præsentibus Corpori doctrinæ, seu hujusmodi explicationibus sua apposuerunt nomina: Facta hac Constitutionis acceptatione Sueffionensis Episcopus Rheims profectus, Cardinali Archiepiscopo pollitio tam Episcoporum epistolam, quam acceptationis tabulas tradidit, quibus Cardinalis non modo promptissime subscripsit, sed ipsemet Parisios delatus cum Cardinalibus Rohanio, Bissy, & Guesures Noaillium accessit, ac cum eo fraternæ unionis vinculum redintegravit; et

dem adhuc die Begonus, Cauletus, Sæc. XVIII.
Vieuvilla, Vauronyus, Normandus, A. C. 1720.
Tarrelupius, & Pastellus Abbates Pa-
risiis ad diversas Regni Provincias e-
mittebantur, qui Diæcesium Episcopos
ad subscribendum sollicitarent. Quam-
vis vero nonnulli hæc scripta exami-
nandi copiam ob nimiam sollicitantium
importunitatem ac præcipitantiam sibi
haud concedi quererentur, hæc tamen
explicationes in nonaginta septem Diæ-
cesibus ab earum Episcopis ac Clero
fuerunt approbatæ. Insuper Noaillius
ad utrumque suæ Diæcesis Clerum en-
cyclicas die decima octava Martii hæc
dedit literas :

„Ut vos hodie de concordia nuper
„inita certiores reddam, incitat Nos no-
„tus vester veritatem tuendi ardor, Ec-
„clesiæ incrementum procurandi sollici-
„tudo, vesterque erga me affectus tot
„argumentis comprobatus: Proxime
„Vobis, uti confidimus, conditiones
„hujus pacis indicabimus, indeque
„cognoscetis omnem sollicitudinem eo
„abiisse, ut per solidum corpus doctri-
„næ, & in eo fundatam acceptationem
„non modo veritas sed & doctrinæ mo-
„ralis puritas, necnon Gallicanæ Ec-
„clesiæ libertas sarta tectaue servare-
„tur. Omnes ferme Franciæ Præsules
„promptissimo animo suam contulerunt
„ope-

Sæc. XVIII. „operam, ut sua auctoritate firma
 A. C. 1720. „rent celeberrimam illam explicatio-
 „nem, qua cunctis abusibus hucusque
 „Ecclesiam perturbantibus obviaretur.
 „Nil reliquum esse videtur, nisi ut fervi-
 „das ad Deum preces fundatis, quæ
 „tenus piis eorum adsit consiliis, qui
 „ardentius, quam veritatis & paci-
 „firmitatem desiderarunt. Id ipsorum
 „Vobis in vestris precibus commende-
 „mus; persuasum enim Nobis est, quod
 „& Vos lubentissimo animo tam neces-
 „sario utilique operi accessuri, hanc
 „ratione ad tumultus, quibus Ecclesia
 „per tot annos fuit agitata, sedandos
 „necnon ad graviora, quæ eidem Ec-
 „clesiæ imminere possent, mala feliciter
 „ter præcavenda auxiliatrices manus
 „præbituri sitis. Si tamen quidam tur-
 „bidi ingenii homines pacem interrumpere
 „pere machinarentur, haud dubitamus,
 „quin hac de re Nos nulla morâ
 „certiores reddituri sitis. Denique
 „sacrato hoc tempore pro Nobis vestras
 „geminare preces. „

§. IV.

Hujus acceptationis successus.

Lafiteau
Hist. Const.
l. 5. p. 179.

Postquam Noaillius Cardinalis Serenissimo Regenti sinceram Confessionis acceptationem scriptotenus promiserat